

ת"פ (קרית שמונה) 19469-11-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (קרית-שמונה) 19469-11-24 - מדינת ישראל נ' פלוני שלום קרית-שמונה

ת"פ (קרית-שמונה) 19469-11-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני (עציר)

בית משפט השלום בקרית-שמונה

[03.12.2024]

כבוד השופט ערן בר אור

החלטה

1. בתאריך 10.11.2024 הוגש נגד הנאשם כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של תקיפת סתם של בת זוג (3) עבירות), איומים (מספר מקרים) והיזק לרכוש במזיד. בד בבד הוגשה בקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. בתאריך 13.11.2024 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון במסגרתו יודה הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן, יורשע בעבירות המפורטת בו, ובטרם הטיעון לעונש יופנה הנאשם לשירות המבחן על מנת שיוגש תסקיר בעניינו. לא הייתה הסכמה עונשית בין הצדדים, וסוכם כי לאחר קבלת התסקיר (שהמלצותיו לא יחייבו את הצדדים), יטען כל צד באופן חופשי לעונש. בית המשפט כיבד את הסדר הטיעון שהוצג בפניו, הרשיע את הנאשם בעבירות שבכתב האישום המתוקן, והמשך הדיון נדחה עד שיקבע מותב שישב בדיון.

3. עוד באותו היום התקיים הדיון בבקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים. נוכח העובדה כי הנאשם הודה והורשע במסגרת התיק העיקרי, ולאחר שהנאשם הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, הגיעו הצדדים להסכמה על פיה הנאשם ישוחרר למעצר בית מלא וזאת עד לתום ההליכים נגדו, בכתובת שהוצעה על ידו ובפיקוח צמוד של אחד המשמורנים שאושרו. כמו כן נקבעו ערבויות נוספות.

4. כעת מבקש הנאשם כי בית המשפט ישוב ויעיין בתנאי מעצרו, ויאשר לו לצאת לעבודה מידי יום בין השעות 06:00-19:00 בפיקוח אחד מהמפקחים שהוצע. כך שלמעשה, בימים בהם יעבוד, ישהה הנאשם במעצר בית לילי בלבד. ב"כ הנאשם ציין בבקשה כי הנאשם הינו המפרנס היחיד בבית, ואצל שולחנו סמוכים אשתו (המתלוננת) ושתי בנותיו הקטינות. לטענתו, הנאשם עוסק בתחום האינסטלציה, מאז מעצרו לא עבד ולא הכניס מאומה למשק ביתו, הוא שוקע בחובות ומצבו הכלכלי בכי רע.

5. בדיון שהתקיים בפני, שב ב"כ הנאשם על טענותיו, תוך שהוא מדגיש את מצבה הכלכלי הקשה של משפחת הנאשם, והסכמתה של אשתו, המתלוננת, לבקשה. הגם שב"כ הנאשם הסכים כי מקרה זה אינו עומד בתנאים הקבועים בסעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"), הוא ביקש לראות במקרה זה כ"מקרה מיוחד" המצדיק קבלת הבקשה, כאשר לשיטתו "גם אם הייתה עבירה חד פעמית נקודתית לא נרצה שהתוצאה שלה תהיה הרסנית כי זה ישליך על כל העתיד של הבית". בנוסף נטען כי העובדות המתוארות בכתב האישום בו הודה הנאשם, האמורות ללמד על מסוכנותו, הן "לא ברמה של למנוע ממנו לצאת לעבוד ולפרנס את ביתו, במיוחד את אשתו ובנותיו".
6. לטענת ב"כ הנאשם, כבר בעת הודייתו הוא ביקש לשחרר את הנאשם לחלופה הכוללת יציאה לעבודה אך רק משום שלא נמצא לו מפקח מתאים, הדבר לא הסתייע. לדבריו, בדיון ב"כ המאשימה הסכימה לשקול את הבקשה לאחר שיימצא מפקח ותוגש בקשה מתאימה, ומכאן הוא למד כי ניתנה "הסכמה" להגשת הבקשה גם בחריגה מהתנאים הקבועים בחוק.
7. המאשימה מתנגדת לבקשה, שעה שלטענתה הבקשה אינה עונה על התנאים הקבועים בסעיף 52 לחוק המעצרים, שמצדיקים עיון חוזר בתנאי שחרורו של הנאשם. לטענת ב"כ המאשימה, אין בתקופה בה נמצא הנאשם במעצר בית, כדי להוות חלון זמן המצדיק עיון חוזר ולא נתגלו נסיבות או עובדות חדשות בעניינו. ב"כ המאשימה שלל כי ניתנה לנאשם "הסכמה" כלשהי בדיון על שחרורו למעצר בית מלא, וטען כי אם הייתה הבנה כלשהי בעניין זה, הדברים היו מתועדים בתרשומת שבתיק התביעה, ותרשומת כזו לא קיימת במקרה זה.
8. ב"כ המאשימה חלק על דברי הסנגור לעניין חומרת העבירות המיוחסות לנאשם והמסוכנות הנלמדת ממנו, כאמור בעובדות כתב האישום. לדבריו, גם אם תוצאות התקיפה קלות, עדיין קיימות נסיבות חמורות נוספות המלמדות על המסוכנות. עוד טען ב"כ המאשימה כי על אף שהמתלוננת מסכימה לבקשה, אין בכך די. לדידו, לפני מתן החלטה בעניין ראוי לקבל את התייחסות שירות המבחן לבקשה.
- דיון והכרעה
9. סעיף 52(א) לחוק המעצרים קובע כלהלן:
- "עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה."
10. בבש"פ 9604/17 מאיר אברג'יל נ' מדינת ישראל (19.12.2017) נקבע:

"סעיף 52 לחוק המעצרים קובע כי עיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, יעשה רק אם "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה". מכך נובע, כי המסגרת הדיונית של עיון חוזר לא נועדה לשמש "מסלול עוקף" לפתיחה מחודשת של החלטת המעצר הקודמת. המבקש מבית המשפט לעיין פעם נוספת בהחלטה שניתנה על-ידו בטרם שחלף זמן ניכר, נדרש להוכיח כי קיים מידע מהותי ומשמעותי אשר לו היה ידוע בעת שניתנה ההחלטה הקודמת, היה בכך כדי להביא לשינוי ההחלטה (בש"פ 9437/17 מדינת ישראל נ' פלוני, [פורסם בנבו] פסקה 11 (6.12.2017))."

11. בענייננו, לא התגלו עובדות חדשות ולא נשתנו הנסיבות מאז ניתנה ההחלטה על מעצרו של הנאשם באיזוק אלקטרוני. כאמור לעיל, באותו היום הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, והורשע בעבירות שבו. לאחר מכן הגיעו הצדדים להסכמה על שחרורו למעצר בית מלא עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

12. שמעתי בקשב רב את טיעוניו של ב"כ הנאשם בדיון שהתקיים בפני, ולא מצאתי בטיעוניו כי קיימות נסיבות חדשות מאז ניתנה ההחלטה האחרונה בעניינו. לעניין מצבו הכלכלי של הנאשם, הרי משהסכים האחרון למעצר הבית, כבר בתאריך 13.11.2024, הוא היה יכול לכל הפחות לצפות כיצד ישפיע מעצרו על מצבו הכלכלי. אין בכך שינוי נסיבות. אף אין בידי לקבוע כי במקרה זה ניתנה לנאשם הבטחה כלשהי כי באם יציג פיקוח הולם תסכים המאשימה לשינוי תנאי מאסרו וליציאתו לעבודה, גם אם תוגש הבקשה תוך זמן קצר.

13. משכך, נותר לבחון באם ניתן לומר שהתקופה שעברה מאז ניתנה ההחלטה האחרונה בעניינו של הנאשם, כחודש ימים, יכולה להיחשב כ"זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" בנסיבותיו של תיק זה, ולחילופין האם נסיבותיו של התיק הן כל-כך חריגות, המצדיקות חריגה מהכללים הקבועים בדיון, כטענת ב"כ הנאשם.

14. בפסיקה נקבע כי הגדרת פרק זמן מסוים כ"זמן ניכר" כמשמעותו בסעיף 52(א) לחוק המעצרים מושפעת מנסיבות העניין ומתקבלת מן האיזון שבין הפגיעה בנאשם בשל הזמן שחלף, לבין האינטרס הציבורי כי הוא ימשיך לשהות במעצר. בגדר איזון זה יש להביא בחשבון את טיב האישומים המיוחסים לנאשם, מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, התנהגותו במעצר ונסיבותיו האישיות, (בש"פ 2608/18 מדינת ישראל נ' פלוני (02.04.2018)).

15. אינני מסכים עם טענת ב"כ הנאשם כי עובדות כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, אינן מלמדות על מסוכנות רבה. אזכיר, כי למעט שתי עבירות של תקיפה סתם של בת זוג, איים הנאשם על רעייתו ועל אנג'לינה, ביתה של המתלוננת מנישואיה הקודמים, כי "ישרוף את שתיהן ואת האדמה עליה הן דורכות...". הנאשם המשיך לאיים על המתלוננת וביתה גם בנוכחות שוטרים שהוזעקו לבית המשפחה על ידי אנג'לינה. מלבד המסוכנות הסטטוטורית הטמונה בעבירות בהן הודה הנאשם, מעשיו המתוארים בכתב האישום המתוקן, מלמדים על מסוכנות רבה וחוסר מורא לבטא את מסוכנותו גם בפני אנשי חוק. אין המדובר בראיות לכאורה, אלא מדובר בעובדות בהן הורשע הנאשם. בנסיבות אלו, המשקל שיש לתת לעמדתה של המתלוננת ביחס לבקשת הנאשם, אינו מטה את הכף לקבלת הבקשה.

16. נוכח האמור לעיל, אני מסכים עם עמדת ב"כ המאשימה כי במקרה זה, בטרם ישקול בית המשפט את שינוי תנאי השחרור, יש לקבל את התייחסות שירות המבחן לבקשה. הגם שב"כ הנאשם סבר בדיון כי אין מקום להורות על קבלת תסקיר מעצר, משום הזמן הארוך שעלול לעבור עד השלמת התסקיר, וכאשר בזמן הזה ממשיכה המשפחה לסבול ממצוקה כלכלית, אני סבור כי באיזון הנכון בין השיקולים השונים, יש לקבל תסקיר מעצר משירות המבחן וזאת בטרם תינתן החלטה סופית בבקשה.
17. אני סבור כי קיים צורך לבחינה מעמיקה של המסוכנות הנשקפת מהנאשם, והחלופה המוצעת ליציאתו מהעבודה לרבות התנאים הנדרשים לכך. שכן, אין די בחקירה שנערכה לעניין זה בבית המשפט, בשים לב שהתרשמתי מהמפקח המוצע, מר סעיד אחמד רביע, לימדה כי אין המדובר במפקח שיהיה ביכולתו למלא כראוי תפקיד זה.
18. עוד ראוי לציין כי הנאשם הופנה לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר עונשי בעניינו. משכך, ומאחר שממילא שירות המבחן ידרש לשאלות הרלוונטיות בעניינו של הנאשם, גם לשם קבלת בקשה זו, מצאתי כי ראוי שהליך ליווי הנאשם על ידי שירות המבחן יחל מוקדם ככל שאפשר, והדבר יוכל לסייע גם בגיבוש המסקנה הסופית בעניינו.
19. לפיכך, אני מורה כי שירות המבחן יערוך תסקיר מעצר בעניינו של הנאשם, אשר יתייחס, בין היתר לאפשרות יציאתו של הנאשם לעבודה. שירות המבחן יגיש את תסקירו על ליום 12.1.2025. בהתאם, אני קובע המשך דיון בבקשה ליום 15.1.2025 בשעה 09:00.
- לנוחות שירות המבחן, מספר הטלפון של הנאשם: ****-****, וניתן לזמן את הנאשם באמצעות בא כוחו, עו"ד ג'וזף ג'ובראן בטלפון: ****-**** או בפקס: ****-****.
20. למען הסר ספק - הדיון הקבוע לתאריך 8.12.2024 - מבוטל.
21. המזכירות תעביר בדחיפות את ההחלטה לשירות המבחן למבוגרים.
- זכות ערר כחוק.
- ניתנה היום, ב' כסלו תשפ"ה, 03 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.